

Cultura i Sanitat

LA GRIPPE

Dintre les malalties difícilment evitables s'hi troba la grippe, que si bé hi pot molt, en evitació de la seva propagació, l'higiene de llurs localitats, no per això deixa d'extendre's i a voltes en formes altament alarmants i inquietants.

Fa uns vuit anys es va sucir una epidèmia grippal que no fou pura, puig era l'associació amb que el gèrmen productor d'aquella i d'altres elements patògens i virulents que agreujaven la malaltia, ocasionant un estat desesperant des del primer moment.

L'esmentada pandèmia fou una liquidació general, puig lo mateix pagaven son tribut els organismes verament sans que els dèbils i malaliços, com els afectes de malalties cròniques.

Avui estèm sofrint una altre pandèmia grippal, que mentres en uns llocs es presenta mansa i quietament, com en tota la península, en altres, com en l'Amèrica, la mortalitat es forsa seriosa i inquietant.

El gèrmen que ocasiona aquesta malatia és el *Micrococcus de Pfeiffer*, nom del bacteriòleg que el va descriure per primera vegada l'any 1892. Fou deixeble de Robert Koch i un dels primers col·laboradors en l'obra personal del gran sabi alemany.

Aquesta malura es presenta en forma de mal estar general, deixament, dolors a l'esquena, a les pantorrilles, lleugera pesadés al front, esgarrifances de fret, algùn qu'altri amb lleugera bronquitis; passen tres o quatre dies i es refan novament.

Mides a pendrer: totes les que tendeixin en evitació dels refredaments, respirar aires purs i sanitosos i evitar els cansaments, puig lo demés no depèn del ente, sino de la totalitat.

Déu no permeti que així com les condicions higièniques del sub-sol i demés elements de vital importància que no tenen cap influència en aquesta pandèmia, ens en esdevingui cap en la que aquells intervinguin, que tal com se troben en nostra ciutat sols podriem dir: ¡Déu sobre tot!

I a propòsit de la malaltia actual, em ve a la memòria una d'aquelles coses que no s'obliden. Recordo que vareig ésser cridat a visitar una personalitat argentina, que vivia llavors a Barcelona, quin nom no és precís dir, i després del degut interrogatori i reconeixement vareig diagnosticar de grippe. Sentir tal manifestació el bon americà el cabells se li eriçaren i lo primer que se li va ocórrer va ésser el què per cable tingués una Junta amb el seu metge de Buenos Aires. Foren inútils les proteccions meves, que la seva malaltia no tenia cap classe d'importància, que era una grippe generalitzada i de la que curaria ràpidament, tot fou inútil i sols tenia alè per a respondre: «Oh, una grippe espanyola, quin horror! Are si que és arribada la meva hora!» Històric.

I tal com es desenrotlla aquesta epidèmia i de la manera com n'ha esdevingut, no crec que'ls americans vulguin tornar a reprendre la cantarella de la «grippe espanyola». ¡Sempre sembla que's caiguin d'un niu! La veritat és que són molt xistosos els americans i,

ademés excessivament excèntrics. ¡Què hi farèm, son així i... som així.

JANO.

Felicitaciones

(DIADA DE SANT JOSEP)

No volém deixar passar la nota d'actualitat o sia la febre de felicitar Joseps i Pepets, Josefines i Pepites (incluint-hi alguna Pepa) que celebren demà passat lo seu Sant Patró.

Si fos possible fer una estadística, es dir, saber amb certa exactitud el nombre de cartes, postals y felicitaciones de tota mena, que per aquestos dies s'escriuen; veurieu que espanta sa quantitat i espantaria més, molt més, si tinguéssim, manera de saber les que amb voluntat de enviar-les deixen d'ésser escrites per no saber d'escriurer o saber-ne poc. Això ha fet que l'esperit comercial i l'industrial de petit esperit, que no és el mateix, però s'hi assembla; hagin buscat en diferents èpoques la manera de donar facilitats de quedar bé als qui no tinguin temps o no puguin o no vulguin escriurer, i per això el segle passat, si no estèm mal formats, es va inventar a Anglaterra, la *tarjeta de visita*, que s'utilitza maravillosament per a aquests cassos. Vingué després la moda de les postals. Avui sembla que les postals han decaigut una mica per haver-se complicat massa la seva presentació, puig no solsament eren ja les vistes o coloraines, ninots o escenes més o menys alusives, a coses de la vida les que's presentaven a la venda, sino que n'hem arribat a veurer que servides amb capseta de cartró hi tenen lligades o enganxades varies futeses, com ampolletes d'escència de barato per a obsequi de senyoretetes i fins cigars *purus* de poc preu embolicats amb paper de plata. (Voleu res més cursi?)

Les coses adelanten i s'imposa la confecció d'una carta impresa en la que no s'hagi de fer més que omplir buits, es a dir, noms, apellidos, etc. Llavors serà possible feli-